

[Aksel Larsen.]

Love og Forordninger. Jeg henstiller derfor, som jeg gjorde det under Finanslovedebatten i Efteraaret, til den højtærede Justitsminister at tænke lidt over dette og sørge for, at der i den Henseende bliver den fornødne faste Linie og den fornødne Justits ogsaa blandt de overordnede Politieembedsmænd.

Dernæst vil jeg sige, at af Ministerens Bemærkninger fremgaar det, at man mener, at Udvidelsen af Politistyrken skal være konstant, ikke alene derved, at disse 1 400 fastansættes nu, men ogsaa saaledes, at man mener, at der, naar Krigen maatte ende og det, man kalder normale Forhold, igen maatte indtræde, alligevel vil være Brug for en saa meget større Politistyrke. Det Synspunkt tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror, at hvis der hersker ordentlige sociale Forhold i Landet, saa behøver man ikke saa forfærdelig stor Politistyrke til at holde Orden. Jeg vil derfor meget lægge Regeringen og Regeringspartierne paa Sinde, hvis vi skulde faa disse omtalte normale Forhold igen, og hvis disse Regeringspartier saa ogsaa til den Tid skulde være Regeringspartier, at tænke paa at modvirke Uro i Samfundet ikke saa meget ved politimæssige Metoder som ved, at Befolkningen faar det saa godt, som det er muligt.

Det er desuden saadan, at Politistyrken i hvert Fald hidtil i meget høj Grad har været beskæftiget med Arbejde, som man nok kunde sige er den egentlige Politigerning uvedkommende. Mange af dem har tilbragt en stor Del af deres Tid som Postbude eller Cyklebude, og den Slags Arbejde kunde man vel nok faa udført paa anden Maade end ved at anvende Politibetjente dertil. Hvis man i den Henseende foretog en, om jeg saa maa sige, Rationalisering, var det maaske ikke nødvendigt med en saa stor Udvidelse af Styrken.

Endelig vil jeg sige, at Gennemførelsen af dette Lovforslag koster jo Penge, endda temmelig mange Penge. Regeringen mener imidlertid, at det har Staten Raad til. Man kommer ikke, naar det drejer sig om en Sag som denne, og siger: Det kan desværre ikke lade sig gøre, for Danmark er blevet et fattigt Samfund, og Statskas-

sen er fattig. Jeg vilde ønske, at man blot en eneste Gang, naar det drejede sig om de fattigste i Samfundet, de arbejdsløse, de gamle eller Invaliderentyderne, ogsaa vilde anlægge det Synspunkt, at det, der skal til, skal til, og at de Penge, der skal bruges, ogsaa kan fremskaffes. Det er vi desværre ikke vant til, at man gør, men Finansministeren anlægger altsaa det Synspunkt, naar det, som her, drejer sig om en Forøgelse af Politistyrken. Jeg henstiller, som sagt, at man ogsaa forsøger at anlægge det Synspunkt, naar det drejer sig om en Forbedring af de fattigst stilledes Forhold.

Svend E. Johansen: Justitsministerens Lovforslag om en Forøgelse af Politistyrken er særdeles vel begrundet i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Men der er den Ejendommelighed ved Begrundelserne, at de saa godt som alle sammen henviser til de ekstraordinære Forhold, Landet befinder sig i, og som nødvendiggør at udvide Politistyrken, det vil i dette Tilfælde sige at fastansætte de honorarlønnede Politibetjente, der allerede er antaget.

Men samtidig rejser sig det Spørgsmaal, om man, naar Landet igen kommer under normale Forhold, saa ikke har faaet forøget Politistyrken uforholdsmæssigt meget og i Virkeligheden faaet overflødig Arbejds-kraft. Det hedder i Bemærkningerne, at det maa forudses, at der, selv efter Krigens Ophør, i lang Tid vil blive Brug for en betydelig og handlekraftig Politistyrke. Jeg kunde ønske at faa nærmere belyst, hvad man forstaar ved „lang Tid“, om det er saa lang Tid, at de paagældende ansatte maa formodes at opnaa Aldersgrænsen, inden den „lange Tid“ er udløbet.

Endelig er en af Begrundelserne for at fastansætte de honorarlønnede Politibetjente den, at det af Hensyn til Ensartetheden og Disciplinen inden for Korpsset maa anses for formaalstjenligt. Det er der vist intet at sige til, men jeg vil gerne i denne Forbindelse rejse et Spørgsmaal over for Justitsministeren, nemlig dette, om det saa ikke ogsaa med den samme Begrundelse vilde være formaalstjenligt at faa besat de temmelig højtstaaende Embedsstillinger, der for Øjeblikket er besat ved Konstitution inden for vor Retspleje. Jeg tænker her